

РЕШЕНИЕ

№ 260

гр. Горна Оряховица, 04.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ГОРНА ОРЯХОВИЦА, III СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и осми март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Цветелина Св. Цонева

при участието на секретаря Вероника П. Петрова
като разглежда докладваното от Цветелина Св. Цонева Гражданско дело № 20224120100066 по описа за 2022 година

Депозирана е искова молба от ПЛ. В. П., ЕГН *****, с адрес: гр. С., ул. *** – лично и като законен представител на малолетния си син Я.П.П., ЕГН *****, с адрес: гр. С., ул. *** чрез пълномощниците адв. Н.К. – ПАК и адв. П.Г. - САК срещу Община С., ЕИК ***** чрез кмета Й.Ц., със седалище и адрес на управление: гр. С., обл. В.Т., ул. „Дончо Узунов“ № 5.

В исковата молба се твърди, че на 30.06.2021 г. около 16,00 ч. е настъпила трудова злополука **по смисъла на чл. 55, ал.1 от КСО**, констатирана с Протокол № С 103-04-7 от 26.07.2021 г. и Разпореждане № 5104-04-05/30.07.2021 г. на НОИ, ТП-В. Търново, вследствие на която на 11.07.2021 г. е починала пострадалата от злополуката А.В.Ф. – майка на малолетното дете Я.П., на 12г. и съжител на П.П. от 1992г. Твърди се, че починалата е била в трудовото правоотношение с „Център за социална рехабилитация и интеграция“ към Община С. на длъжност „Трудотерапевт“ по силата на трудов договор № 11/30.01.2012 г., както и че в деня на злополуката А. е извършвала мобилна социална работа, която била част от преките ѝ задължения.

От така настъпилото на 30.06.2021г. ПТП и последвалата смърт на най - близкия им човек, ищите са претърпели и претърпяват огромни болки, страдания, стрес и тревоги, довели и до продължаващо и до днес разстройство, придружено с болезнена мъка, тревожност и безсъние, което състояние им пречи да водят нормален начин на живот.

Ищите претендират парични обезщетения в размер на по 180 000.00 лв. от ответника Община С. в качеството ѝ на работодател на починалата, като се твърди, че съгласно Тълкувателно решение №1/216 от 21.06.2018г. на ВКС П.П. има право на обезщетение за претърпените от него неимуществени вреди от загубата на най-близкия си човек, вследствие на настъпилата трудовата злополука.

Сочи се, че до ответника е била изпратена Покана с молба за изплащане на обезщетение на ищите, при което в Отговор с изх. № 8585-2/22.12.2021 г. същите били уведомени, че Община С. е съпричастна със загубата им, изразява съболезнования и полага усилия да ги подпомага с посочени в отговора средства от Здравен и социален фонд на служителите на Община С., които освен, че не са свързани с дължимото се обезщетение по настъпилата трудова злополука, са и крайно недостатъчни, за да обезщетят ищите дори в минимален размер спрямо претърпяната загуба. Относно цитираната в отговора на Общината налична Застраховка „Живот“ със ЗАД ДЗИ следва да се вземе предвид, че същата не касае настъпилата трудова злополука, както и че максималният размер на дължимото се обезщетение по тази застраховка е до 4 000 лв., което и налага предприемане на настоящите действия по образуване и водене на настоящото производство за заплащане на обезщетения за претърпените от ищите неимуществени вреди - болки и страдания от загубата на починалата А.Ф. - майка и жена на ищите.

С оглед на гореизложеното се оправя искане до съда да постанови решение, с което да осъди Община С., ЕИК ***** чрез кмета Й.Ц. със седалище и адрес на управление: гр. С., обл. В.Т., ул. „Дончо Узунов“ № 5, да заплати на ищите обезщетения за всеки един от тях, както следва:

На Я.П.П., ЕГН *****, с адрес: гр. С., ул. ***, обезщетение в размер на 180 000,00 лева (сто и осемдесет хиляди лева) за претърпените от него неимуществени вреди от трудовата злополука, настъпила на 30.06.2021г. при ПТП, при което на 11.07.2021 г. е починала неговата майка А.Ф., както и законната лихва за забава върху тази сума от датата на настъпване на трудовата злополука до окончателното ѝ изплащане.

На ПЛ. В. П., ЕГН *****, с адрес: гр. С., ул. ***, обезщетение в размер на 180 000,00 лева (сто и осемдесет хиляди лева), съгласно Тълкувателно решение №1/216 от 21.06.2018г. на ВКС, за претърпените от него неимуществени вреди от трудовата злополука, настъпила на 30.06.2021г. при ПТП, описано по-горе, при което на 11.07.2021 г. е починала неговата съжителка и най-близък човек в живота - А.Ф., с която са живели на семейни начала от 1992г. до смъртта ѝ, както и законната лихва за забава върху тази сума от датата на настъпване на трудовата злополука до окончателното ѝ изплащане.

В законоустановения срок е постъпил писмен отговор на исковата молба от Община С., представлявана от кмета Й.Ц., с който счита, че предявеният иск е допустим, но неоснователен.

Ответникът не спори изложените в исковата молба обстоятелства за настъпилата трудова злополука на 30.06.2021 г., вследствие на която на 11.07.2021 г. е починала пострадалата А.В.Ф., както и че същата е била в трудово правоотношение с „Център за социална рехабилитация и интеграция“ към Община С. на длъжност „Трудотерапевт“ по силата на трудов договор № 11/30.01.2012 г. и че в деня на злополуката А. е извършвала мобилна социална работа, която била част от преките ѝ задължения.

Твърди, че всички служители, които са в трудово-правни отношения с Община С. имат сключена Застраховка „Живот“ със ЗАД „ДЗИ“, като последната полица е от 04.06.2021 г. и ищите са били поканени да я претендират.

Оспорва твърдението в исковата молба за претърпени неимуществени вреди от ищите в размер на по 180 000.00 лв. за всеки от тях. Съгласно разпоредбата на чл. 52 от ЗЗД обезщетението за неимуществени вреди се определя от съда по справедливост.

Възразява срещу изплащане на обезщетение по отношение на ищеца П.П., тъй като същия няма качеството на наследник на починалата, видно и от приложеното Удостоверение за наследници № 5377/13.07.2021 г.

Възразява срещу искането за допускане на съдебна-автотехническа експертиза, тъй като такава е била назначена в досъдебното производство.

С оглед гореизложеното ответникът твърди, че посочените в исковата молба претенции за изплащане на обезщетение са неоснователни и недоказани и моли да съда да ги отхвърли изцяло по отношение на ищеца П.П., а по отношение на ищеца Я.П. –

основателни, но завишени по размер.

При така изложената фактическа и правна обстановка съдът намира предявените главни искове за доказани по основание.

За да бъдат уважени исковите претенции, ищите следва да проведат пълно и главно доказване на следните факти: 1.) наличие на трудово правоотношение на А.В.Ф. с ответника; 2.) настъпила злополука с трудов характер; 3.) причинени неимуществени вреди – по вид и интензитет; 4.) причинна връзка между вредите и злополуката и 5.) размер на вредите.

Към момента на настъпване на процесния инцидент работникът А.В.Ф. е била в трудово правоотношение с работодателя Община С., което се установява от представения трудов договор.

Трудова злополука е всяко внезапно увреждане на здравето, станало по време и във връзка или по повод на извършваната работа, както и при всяка работа, извършена в интерес на предприятието, когато е причинило временна неработоспособност, трайно намалена работоспособност или смърт на осигуреното лице. В конкретния случай непосредствено преди смъртта си работникът е бил на работното си място, в установеното работно време, извършвал е дейностите, вменени му като задължение по длъжностна характеристика, а именно А.Ф. е била в трудово правоотношение в Център за социална рехабилитация и интеграция към Община С. на длъжност „Трудотерапевт“ по силата на Трудов договор № 11/30.01.2012г. На процесната дата 30.06.2021г. Ф. е извършила мобилна социална работа, част от преките ѝ задължения, придружавайки потребител на Центъра до дома му в с. К., пътувайки със служебен транспорт. Всички тези факти ответникът не оспорва в отговора на исковата молба и са обявени за признати и безспорни. За установяване факта на настъпване на трудова злополука има специален административен ред, като установяването по съдебен ред не е заместител на нормативно предвидената административна процедура. Съдът няма правомощията да пререшава въпроса относно трудовия характер на злополуката при наличие на разпореждане на органа по чл. 60, ал. 1 от КСО. В процесната хипотеза по делото е ангажирано като доказателство разпореждане на НОИ, с което е прието, че злополуката, случила се с А.В.Ф., по естеството си е трудова, което произнасяне обвързва съда при формиране на решаващите му изводи. В настоящия казус съдът приема, че е налице такава злополука, тъй като смъртта е настъпила при изпълнение на трудовите задължения – чл. 55, ал. 1, КСО. Квалификацията на злополуката като трудова е възприета в Разпореждане № 5104-04-05/30.07.2021 год. на ТП на НОИ В.Т., което не е обжалвано.

Легитимацията на малолетния ищец като кредитор на обезщетението по чл. 200, КТ произтича от качеството му на наследник на А.Ф., а легитимацията на ищеца ПЛ. В. П. като кредитор произтича от качеството му на лице, с което починалият е живял във фактическо съпружеско съжителство. Константната съдебна практика (Постановление №5 на Пленума на ВС от 1969г. и Постановление № 2 на Пленума на ВС от 1984г.) изчерпателно очертават кръга от лицата, които следва да се считат легитимирани да получат застрахователно обезщетение – това са възходящите и низходящите, съпругът и две други категории лица, които формално не са свързани с брачна или родствена връзка с пострадалия /починалия/, но поради естеството на фактическите отношения помежду им, също са легитимирани да претендират за обезщетение. Ищецът ПЛ. В. П. твърди, да е живял на съпружески начала с починалата в следствие на ПТП именно на основата на това фактическо съжителство основава твърдението си за възникването на процесното право да получи обезщетение за неимуществени вреди, претърпени в резултат от нейната смърт. Според насоките на цитираните по-горе ППВС, които са се утвърдили в съдебната практика, настоящият съд приема, че лицето, което е съжителствувало на съпружески начала с починалия при настъпване на смъртта му има право на обезщетение - стига да докаже естеството, обема и трайността на фактическите отношения с пострадалия. Събраните по делото гласни

доказателства чрез разпита на св. С.Г. и св. М.П. са еднопосочни в показанията, че П.П. и А.Ф. са живели заедно от 1992г. , като от съвместното им съжителство имат родено едно дете.

Размерът на обезщетението следва да бъде определен въз основа критерия на справедливост, при съобразяване със степента на страданията, продължителността им и отрицателните изживявания на ищците, засегнати от смъртта на починалия работник – чл. 52, 33Д във вр. с чл. 212, КТ. Съдът кредитира показанията на св. С.Г. и св. М.П. , които имат преки и непосредствени впечатления от топлите и близки отношения в семейството на ищците, поради което намира, че смъртта на А.Ф. е засегнала в изключително висока степен емоционалния баланс и психическото равновесие на Я.П.. Съдът отчита обстоятелството, че със смъртта на майка му, малолетният ищец е изгубил безвъзвратно своя морална и материална опора; този факт има значение за Я., който е на ниска възраст към момента на злополуката и смъртта на А., понася неблагоприятните последици от загубата на грижовната си майка. Такава загуба е претърпял и П. чрез изгубване близостта си с починалата А., емоционалният му срив от тази загуба не е преодолян и понастоящем, поради което съдът намира, че трудовата злополука му е нанесла неимуществени вреди в изключително висока степен и с голяма продължителност. – измъчват го душевни терзания, усещане за емоционална празнота и дълбока скръб по А.. Душевната болка и продължаващото страдание в психологически аспект са повлияли негативно върху ищците. Този извод следва от съвкупното разглеждане на свидетелските показания. Болката от загубата и усещането за необратимост ще съпътстват двамата ищци през целия им живот.

Така преценените обстоятелства в делото мотивират съда да определи като справедлив размер на обезщетението за всеки ищец от 100 000 лева., като за разликата до пълните предявени размери от 180 000 лв., исковете следва да се отхвърлят като неоснователни.

Като законна последица на ищците следва да се присъди и законната лихва върху сумата от по 100 000 лева за всеки, от датата на настъпване на трудовата злополука /30.06.2021 г./ до окончателното плащане на сумата.

Съгласно чл. 200, ал. 4 КТ дължимото обезщетение по ал. 3 се намалява с размера на получените суми по сключени договори за застраховане на работниците и служителите. Ищецът следва да е получил сумата от застрахователя при ответното дружество за застраховка по трудова злополука. С тази сума следва да се намали определеното обезщетение за неимуществени вреди. В настоящия случай не са представени доказателства за заплатено застрахователно обезщетение, което да бъде съобразено от съда при определяне размера на дължимото обезщетение.

По разноските

С оглед изхода на спора и на основание чл. 78, ал. 1 ГПК ищцовата страна има право на разноски в производството, претендира се присъжда на адвокатски хонорар от адв. Н.Й. К.-ПАК и адв. П.Н. И.-Г. САК, като по реда на чл. 78, ал.1 ГПК вр. с чл. 38 ЗА вр. с чл. 7, ал.2, т. т 5 от Наредбата за минималните адвокатските възнаграждения на процесуалните представители се присъди хонорар от по 2850 лева, съобразно уважената част от исковете.

С оглед изхода на спора разноски се следват и на ответната страна в размер на 133.33 лева , юрисконсултско възнаграждение.

На основание чл. 78, ал. 6 ГПК ответникът следва да бъде осъден да заплати по сметка на Районен съд – Г.Оряховица сумата от 8000 лв. за държавни такси, съразмерно на уважената част от исковите претенции.

Водим от гореизложеното, съдът

РЕШИ.

ОСЪЖДА по иск с правно основание чл. 200, ал. 1 КТ Община С., ЕИК ***** чрез кмета Й.Ц. със седалище и адрес на управление: гр. С., обл. В.Т., ул. „Дончо Узунов" № 5 да заплати на Я.П.П.,ЕГН *****, с адрес: гр. С., ул. *** чрез ПЛ. В. П., ЕГН *****, с адрес: гр. С., ул. **, баща и законен представител, обезщетение в размер на 100 000,00 лева (сто хиляди лева) за претърпените от него неимуществени вреди от трудовата злополука, настъпила на 30.06.2021г. при ПТП, при което на 11.07.2021 г. е починала неговата майка А.Ф., както и законната лихва за забава върху тази сума от датата на настъпване на трудовата злополука/30.06.2021г./ до окончателното ѝ изплащане, като **ОТХВЪРЛЯ** иска за разликата над 100 000 лв. до пълния предявен размер от 180 000 лв.

ОСЪЖДА по иск с правно основание чл. 200, ал. 1 КТ Община С., ЕИК ***** чрез кмета Й.Ц. със седалище и адрес на управление: гр. С., обл. В.Т., ул. „Дончо Узунов" № 5 да заплати на ПЛ. В. П., ЕГН *****, с адрес: гр. С., ул. **, обезщетение в размер на 100 000,00 лева (сто хиляди лева), за претърпените от него неимуществени вреди от трудовата злополука, настъпила на 30.06.2021г. при ПТП, при което на 11.07.2021 г. е починала неговата съжителка и най-близък човек в живота - А.Ф., с която са живели на семейни начала от 1992г. до смъртта ѝ, както и законната лихва за забава върху тази сума от датата на настъпване на трудовата злополука /30.06.2021г./ до окончателното ѝ изплащане като **ОТХВЪРЛЯ** иска за разликата над 100 000 лв. до пълния предявен размер от 180 000 лв.

ОСЪЖДА Община С., ЕИК ***** чрез кмета Й.Ц. със седалище и адрес на управление: гр. С., обл. В.Т., ул. „Дончо Узунов" № 5 на основание чл. 78,ал. 1 ГПК вр. с чл.38 ЗА да заплати на адв. Н.Й. К.-ПАК , сумата от 2850 лева адвокатско възнаграждение, съобразно уважената част от исковите претенции.

ОСЪЖДА Община С., ЕИК ***** чрез кмета Й.Ц. със седалище и адрес на управление: гр. С., обл. В.Т., ул. „Дончо Узунов" № 5 на основание чл. 78,ал. 1 ГПК вр. с чл.38 ЗА да заплати на адв. П.Н. И.-Г. САК,служебен адрес гр. С., бул.*** сумата от 2850 лева адвокатско възнаграждение, съобразно уважената част от исковите претенции.

ОСЪЖДА на основание чл.78,ал. 3 ГПК ПЛ. В. П., ЕГН *****, с адрес: гр. С., ул. *** и Я.П.П.,ЕГН *****, с адрес: гр. С., ул. *** да заплатят общо на Община С., ЕИК ***** чрез кмета Й.Ц. със седалище и адрес на управление: гр. С., обл. В.Т., ул. „Дончо Узунов" № 5 **сумата от 133.33 лева** , юрисконсултско възнаграждение.

ОСЪЖДА Община С., ЕИК ***** чрез кмета Й.Ц. със седалище и адрес на управление: гр. С., обл. В.Т., ул. „Дончо Узунов" № 5 на основание чл. 78, ал. 6 ГПК да заплати по сметка на Районен съд – Г.Оряховица сумата в размер на **8000 лв. (осем хиляди лева)**, представляваща разноски за държавни такси, съразмерно на уважената част от исковите претенции, както и 5 (пет) лв. за служебно издаване на изпълнителен лист в случай на принудително изпълнение.

Решението подлежи на обжалване пред Великотърновски окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Преписи от решението да се изпратят на страните.

Съдия при Районен съд – Горна Оряховица: _____